

İBN ÜMMÜ MEKTUM

Hız. Muhammed bir gün Kureyş'in ileri gelenlerinden bir grubu İslâma davet ediyor ve onlara bu yeni dini anlatıyordu. Bu sırada, İbn Ümmü Mektum adında gözleri görmeyen bir sahabe Peygamberimizin yanına geldi:

"Ey Allah'ın elçisi! Allah'ın sana öğrettiklerini bana da öğret." diye seslendi. Çok önemli gördüğü bu konuşmasına ara vermek istemediği için Hz. Peygamber önce ona yanıt vermedi. Gözleri görmediği için durumdan habersiz olan İbn Ümmü Mektum, bir kez daha:

"Ey Allah'ın elçisi! Allah'ın sana öğrettiklerini bana da öğret." diye seslendi. Hz. Peygamber, başkalarıyla ilgilendiği bir sırada onun bu ısrarcı davranışını beğenmedi ve bundan rahatsızlık duydu. Bu nedenle yüzünü ekşitti ve ondan yüzünü çevirdi.

Bu olay üzerine inen Abese suresinin ilk on ayeti ile Hz. Muhammed uyarılmıştır. Allah onun bu tutumunu hiç de hoş karşılamamıştı:

"Muhammed yanına gözleri görmeyen bir kimse geldi diye yüzünü ekşitti ve ona sırtını çevirdi. Ne bilirsin, belki de o senden öğrendikleriyle arınacak yahut öğüt alacaktı. Bu öğüt de kendisine fayda verecekti. Ama sen kendini üstün gören kimseyi karşına alıp onunla ilgileniyorsun. Oysaki onun temizlenip arınmasından sen sorumlu değilsin. Allah'tan korkarak koşup sana gelen kimseye gelince, sen onu bırakıp oyalanıyorsun." (80/Abese suresi, 1-10)

Peygamberimiz bu olaydan büyük üzüntü duymuştu. O, bu kişinin kendisine her gelişinde gönlünü almak ister, onu şu sözlerle karşılar ve hırkasını altına sererdi:

EVİN SAKİNİ

Gökyüzü yüksek bir tavan. Yeryüzü yayılmış bir halı. Yıldızlar evi ışıklandıran birer kandil. Evin sahibi Allah, sakini insan. Bitkiler, geniş bahçenin rengârenk süsü. Takınmış ziynetini yeryüzü. Sarmaş dolaş olmuş ağaçlar. Şenliği evin çeşit çeşit hayvanlar. Gördüğünüz her şey, ev sakininin emrinde. İnsana hizmet için can atıyor. Yer, gök ve içindeki varlıklar. Boşuna değil bunlar. Her birinin bir görevi var.

Aydınlatın, ısıtsın diye güneş. Gecenin karanlığını aralayan ay. Evin sütunları dağlar; dikilmiş sarsmasın diye insanları. Yeryüzü şefkatli bir anne. Ne ile beslesem, diye şaşırıyor çocuklarını. Sofra zengin, dişine danış, ne istersen var. Kapışmanıza gerek yok çocuklar! Hepinize yeter, devamı var.

Gece ile gündüz izliyor birbirini. Gece bir örtü, bir yorgan. Dinlenecek insan. Gündüz boş durma, haydi koşuşturma vakti. Çalış, çabala, boşa geçirme saati. Yüzdür denizde dağlar gibi gemileri. Bul altındaki inciyi, mercanı. Ye taze etleri. Gez, dolaş bayırını, düzünü. Rabbin nasıl yaratmış gör yeryüzünü. Yaşa, yaşat, geliştir. Sana da yer var, dünya geniştir.

Erdoğan PAZARBAŞI